

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/21/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712010282
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712010282.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 25.3.2013 v trestnej veci proti obž. T. Ľ., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný T. Ľ.G., R.. X.X.XXXX C. K., T. D. P. O. K. Č.. XX, C., V. K., adresa na doručovanie písomností : C.. N.. T. Č.. XX, K.,

uznáva sa za vinného, že

ako otec mal. Q. Ľ., R.. XX.XX.XXXX, K.. O. Ľ., R.. XX.XX.XXXX O. K.. N. Ľ., R.. XX.XX.XXXX, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo zákona o rodine a určenú najprv rozsudkom Okresného súdu v Martine 8C 22/05 zo dňa 20.04.2005, vykonateľným dňa 21.06.2005 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Q. Ľ., po 624,- Sk (20,71 €), mal. O. Ľ. po 624,- Sk (20,71 €) a mal. N. Ľ. po 624,- Sk (20,71 €) vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. Ľ., W.. C., R.. XX.XX.XXXX, D. C., B.. I.. P. O. K. Č.. XXXX/XX, V. K., ktorej boli deti zverené do výchovy a opateru a rozsudkom Okresného súdu v Martine 20P/291/2010 zo dňa 26.04.2011, vykonateľným dňa 21.06.2011 sa obvinený zaviazal platiť zvýšené výživné na mal. Q. Ľ. po 90 € mesačne, mal. O. Ľ. po 90 € mesačne a na mal. N. Ľ. po 60 € mesačne od 01.04.2011 na každého syna, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. Ľ., pričom túto povinnosť si neplní pravidelne a v určenej výške od mesiaca apríl 2011 doposiaľ, vrátane mesiaca marec 2013, čím mu vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 5 290,- €, pričom bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, pracovisko Vrútky od 18.10.2011, nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi na tomto úrade, do dňa 04.10.2011 bol evidovaný ako živnostník, pričom živnosť ukončil na vlastnú žiadosť, a od 23.7.2012 opätovne získal živnostenské oprávnenie, je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 nehnuteľnosti - rodinného domu v katastrálnom území Vrútky, okres Martin a túto vyživovaciu povinnosť si neplní napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin 13T/35/2011 zo dňa 24.03.2011, právoplatným dňa 04.10.2011 uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou na 12 mesiacov,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, tento čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 24.2.2012 na tunajšom súde obžalobu na obv. T. Ľ. pod sp. zn. 2 Pv 573/11 zo dňa 22.2.2012 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

ako otec mal. Q. Ľ., R.. XX.XX.XXXX, K.. O. Ľ., R.. XX.XX.XXXX O. K.. N. Ľ.Í., R.. XX.XX.XXXX, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo zákona o rodine a určenú najprv rozsudkom Okresného súdu v Martine 8 C 22/05 zo dňa 20.04.2005, vykonateľným dňa 21.06.2005 bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Q. Ľ., po 624,- Sk (20,71 €), mal. O. Ľ. po 624,- Sk (20,71 €) a mal. N. Ľ. po 624,- Sk (20,71 €) vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. Ľ., W.. C.E., R.. XX.XX.XXXX, D. C., B.. I.. P. O. K. Č.. XXXX/XX, V. K., ktorej boli deti zverené do výchovy a opatery a rozsudkom Okresného súdu v Martine 20P/291/2010 zo dňa 26.04.2011, vykonateľným dňa 21.06.2011 sa obvinený zaviazal platiť zvýšené výživné na mal. Q. Ľ.B. po 90 € mesačne, mal. O. Ľ. po 90 € mesačne a na mal. N. Ľ. po 60 € mesačne od 01.04.2011 na každého syna, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky O. Ľ., pričom túto povinnosť si neplní pravidelne a v určenej výške od mesiaca apríl 2011 doposiaľ, vrátane mesiaca február 2012, čím mu vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 2.170,- €, pričom je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, pracovisko Vrútky od 18.10.2011, nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi na tomto úrade, do dňa 04.10.2011 bol evidovaný ako živnostník, pričom živnosť ukončil na vlastnú žiadosť, je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 nehnuteľnosti - rodinného domu v katastrálnom území Vrútky, okres Martin a túto vyživovaciu povinnosť si neplní napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin 13T/35/2011 zo dňa 24.03.2011, právoplatným dňa 04.10.2011 uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou na 12 mesiacov,

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného T. Ľ.; výsluchom svedkyne oprávnenej O. Ľ. ako i prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise podľa § 269 Tr. por.

Obžalovaný T. Ľ. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinný. Bol pritom vopred súdom poučený, že v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák. pri prečine zanedbania povinnej výživy ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodoberie na záverečnú poradu. Zároveň bol poučený, že vzhľadom na páchanie činu po dlhší čas bude tento právne kvalifikovaný podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., pričom celková dlžná suma na výživnom za obdobie od apríla 2011 vrátane mesiaca marec 2013 predstavuje 5.290,-Eur.

Keďže obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť vinný, následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému kladol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin -prečin jemu kladený za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7,8 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Svedkyňa - oprávnená O. L. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi potvrdila, že dlžná suma ku dňu podania obžaloby bola 2.170,-Eur, pričom zo strany obžalovaného od tejto doby nebola uhradená žiadna časť zameškaného, ale ani bežného výživného. Zo strany obžalovaného bol podávaný návrh na zníženie výživného na tunajšom súde, ktorý bol však zamietnutý. Výživné je stále určené rozsudkom sp. zn. 20 P 292/2010 a vyživovacie povinnosti trvajú. Syn Q. L. chodí do 1. ročníka strednej školy v Jahodníkoch, mal. O. O. N. navštevujú základnú školu.

Na základe listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný T. L. je otcom mal. detí Q. L., R.. XX.XX.XXXX, O. L., R.. XX.XX.XXXX O. N. L., R.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 8C 22/2005 zo dňa 20.4.2005 právoplatným dňom 28.5.2005 bolo rozvedené manželstvo rodičov mal. detí, ktoré boli na čas po rozvoде zverené do výchovy a opateru matky O. L., W. C., R.. XX.X.XXXX. Obžalovanému ako otcovi detí bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške po 624,-Sk (20,71,-Eur) mesačne na všetky tri mal. deti, počnúc od právoplatnosti rozsudku, splatné vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Rozsudkom Okresného súdu v Martine sp. zn. 20 P 291/2010 zo dňa 26.4.2011 právoplatným dňom 24.5.2011 a vykonateľným dňom 21.6.2011 bolo výživné na základe schválenej rodičovskej dohody zvýšené na 90,-Eur mesačne na mal. deti Q. O. O. a 60,-Eur mesačne na mal. N. L., počnúc od 1.4.2011 so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Z výpovede svedkyne - matky mal. detí O. L. vyplynulo, že obžalovaný si pravidelne a riadne neplnil určenú vyživovaciu povinnosť od apríla r. 2011, pričom do podania obžaloby tzn. za obdobie od 1.4.2011 do mesiaca február 2012 bola výška dlžného výživného 2.170,-Eur. Zákonnú vyživovaciu povinnosť si obž. vôbec neplnil ani v období po podaní obžaloby až do vyhlásenia rozsudku súdom 1. stupňa. Potom za obdobie do mesiaca marec 2013 predstavuje výška dlhu na platbách výživného spolu 5.290,-Eur [(240,-Eur/mesačne x 13 mesiacov = 3.120,-Eur) + 2.170,-Eur]. Obžalovaný nepopieral, že výživné na mal. deti neplatil, ku spáchaní činu sa v celom rozsahu priznal. Potvrdil, že ani za obdobie od podania obžaloby do hlavného pojednávania dňa 25.3.2013 nezaplatil ani len časť zameškaného výživného a naďalej neplatil ani bežné výživné. Návrh na zníženie výživného si podával, tento bol však v celom rozsahu zamietnutý. Súd mal ďalej preukázané, že obžalovaný bol prevádzkovateľom živnosti (predmet podnikania : maliarske a natieračské práce; osobná cestná doprava; veľkoobchod; maloobchod), ktorú ukončil na vlastnú žiadosť ku dňu 4.10.2011. Následne od 18.10.2011 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, avšak nepoberal dávky v nezamestnanosti ani dávky v hmotnej núdzi. Podľa správy Daňového úradu Žilina, za rok 2010 mal príjmy zo živnosti vo výške 27.047,28,-Eur (uplatnené daňové výdavky 23.052,27,-Eur). Od 23.7.2012 má opätovne živnostenské oprávnenie v predmete podnikania - vedenie cudzieho motorového vozidla, veľkoobchod a maloobchod. Je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 nehnuteľnosti - rodinného domu v katastrálnom území Vrútky, okres Martin. Vyživovacia povinnosť rodičov k mal. deťom stále trvá,

keďže tieto doposiaľ nenadobudli schopnosť samé sa živiť a chodia do školy - mal. Q. do 1. ročníka strednej školy a mal. O. O. N. na základnú školu v Martine ul. Š. F. W.. B.. A..

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný T. L.Í. sa dopustil trestného činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Ide o trestný čin, ktorý má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu. Vyživovacia povinnosť obžalovaného vyplýva z ust. § 62 Zákona o rodine, v zmysle ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, ide v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. V danom prípade preto súd upravil skutkovú vetu pokiaľ ide o obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti za čas od 1.4.2011 až do mesiaca marec r. 2013. Obžalovaný sa k spáchaniu činu priznal a okrem vlastného priznania je usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne O. L. a listinnými dôkazmi. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy po dlhší čas podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. možno spravidla považovať neplnenie vyživovacej povinnosti po dobu dlhšiu ako dvanásť mesiacov (vid' judikát Krajského súdu v Žiline Jtk 1/2012), pričom v danom prípade ide celkovo o obdobie 24 mesiacov. Zároveň tento čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 13 T 35/2011 zo dňa 24.3.2011, právoplatným dňa 4.10.2011.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ust. Tr. zák. vyplýva, že základnou funkciou trestu je funkcia represívna, výchovná a preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Čo sa týka osoby páchatela, súd mal preukázané, že obžalovaný T. L. bol doposiaľ 5 - krát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený pre trestné činy zanedbania povinnej výživy - rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1 T 93/2007 zo dňa 30.1.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To 71/2008 zo dňa 3.6.2008, a to na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 13 T 35/2011 zo dňa 24.3.2011, právoplatným dňa 4.10.2011 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 rok (do 5.10.2012). Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. t.j. priznanie a oľutovanie činu. Na druhej strane neboli zistené žiadne príťažujúce okolnosti. Na predchádzajúce odsúdenia ako príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) súd neprihliadal, nakoľko pri prvých troch odsúdeniach sa už na páchatela musí hľadieť ako keby odsúdený nebol a pokiaľ ide o odsúdenia za prečin zanedbania povinnej výživy, táto okolnosť je zohľadnená v kvalifikovanej skutkovej podstate stíhaného prečinu (spáchanie činu páchatelom, ktorý bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený). Súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu a po vyhodnotení osoby páchatela dospel k záveru, že na jeho prevýchovu je nutné pôsobiť i represívne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, vzhľadom k tomu, že iný druh trestu by zjavne nevedel k dosiahnutiu jeho účelu. Navyše obžalovaný trestný čin páchal aj v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia trestným rozkazom sp. zn. 13 T 35/2011 a preto prípadný podmienený odklad výkonu trestu neprichádza do úvahy v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo

výmere 18 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný a primeraný pre jeho nápravu. Aj keď podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prichádzalo do úvahy zaradiť páchateľa na výkon trestu do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, súd s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. obž. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd pritom prihliadal jednak na druh a závažnosť spáchaného prečinu ako i osobu páchateľa a možnosti jeho nápravy. Predchádzajúci výkon trestu v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia si plnil svoj účel, o čom svedčí i podmienené prepustenie Okresným súdom Trenčín vo veci sp. zn. 3 PP 15/2009 a následné osvedčenie v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

V Martine, dňa 25.3.2013

JUDr. Jozef Medved'
samosudca